

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.21.050/2014/3. szám

A Szegedi Ítéltábla a Mocsai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Mocsai Sándor ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek – a dr. Fodor Zoltán Sándor ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen ajánlás hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2014. szeptember 30. napján kelt 8.P.21.560/2014/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A perben nem álló (**vevő neve**) 2011. április 19. napján megvásárolta a felperestől az (**X**) forgalmi rendszámú (**Y**) típusú személygépkocsit 1100 km futásteljesítménnyel. A jármű átadásának dokumentációja szerint a következő ellenőrző szerviz esedékessége „30.000 km óraállásnál, illetve 2014. január 13-ig, attól függően, hogy melyik van előbb, illetve a szerviz esedékesség jelző szerint.” A műszerfalon lévő szerviz esedékesség jelző hatására 2013. novemberében a vevő időpontot kért a felperesnél, majd 2013. december 20. napján 28.521 km állással átadta a járművet szervizre. A megrendelő lapon a következő szöveg került bejegyzésre: „2 éves ellenőrző szerviz, indításkor a motortérből zörgő hang hallatszik.” A felperes elvégezte az ellenőrző szervizhez kapcsolódó feladatokat, a megjelölt hibajelenséggel azonban érdemben nem foglalkozott. A gépkocsi 2014. január 2-án nem indult el, azt beszállították a felpereshez, aki azonban a garanciális javítást megtagadta arra hivatkozással, hogy a kötelező szervizelést (**vevő neve**) késedelmesen végeztette el. A panaszos megbízásából (**szakértő neve**) igazságügyi műszaki szakértő megvizsgálta a gépkocsit 2014. január 20. napján és megállapította, hogy a motor meghibásodását a vezérműlánc fogátugrása okozta, amit egyértelműen a vezérműláncot feszítő hidraulikus patron nem megfelelő működése váltott ki. A hibajelenséget ennél a motorkonstrukciónál típushibának minősítette azzal, hogy a meghibásodás gyártási eredetű.

A szemle alkalmával a panaszos és a felperes jegyzőkönyvet vett fel, rögzítve, hogy a felperes importőri előírás szerint nem végzi el a jármű garanciális javítását, „a kötelező karbantartások nem megfelelő időben történő elvégzése okán”. Az eredménytelen egyeztetésre tekintettel a panaszos megjavíttatta a személygépkocsit, a javítás költsége 456.435,-Ft volt, majd ezt követően békeltető testületi eljárást kezdeményezett. Kérelmében hivatkozott a szakszerviz szavatosságon alapuló helytállási felelősségére, másodlagosan pedig a 2013. december 20.

napján szakszerűtlenül elvégzett szervizelés miatti felperesi kártérítési felelősségre.

Az alperes a békéltető eljárásban 2014. május 16. napján 129-06/2014. szám alatt meghozott ajánlásában javasolta a felperesnek a gépkocsi javításával felmerült 456.435,-Ft-os költség kifizetését a panaszos részére.

A felperes keresetében az 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) 34. § (4) bekezdése alapján az ajánlás hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az ajánlás indoklása nem tartalmazza egyértelműen, hogy a felperes felelőssége milyen jogcímen áll fenn. Vitatta továbbá, hogy a panaszos igényét a Ptk. 308/A. §-ában foglalt határidőn belül érvényesítette.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint az ajánlás egyértelműen tartalmazza, hogy a felperes a panaszos hibás teljesítésből eredő igényét szavatosság jogcímen köteles teljesíteni. Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indoklásában rámutatott, alaptalanul hivatkozik a felperes a szavatossági igény elévülésére, mivel a gépkocsi, illetve motorja tartós használatra rendelt dolog, így a panaszos a békéltető testületi eljárást a teljesítéstől számított 3 éven belül kezdeményezte. Ezt megelőzően, 2014. januárjában már írásban érvényesítette igényét az alperessel szemben. Megállapította, helyesen alkalmazta az alperes a Ptk. 308/A. §-ának valamennyi rendelkezését a jogvitával összefüggésben, a panaszos szavatossági igénye nem évült el. Véleménye szerint az ajánlás a Fgytv. 33. § (1) bekezdésében szabályozott valamennyi kötelező tartalmi elemet magában foglalja, többek között a felperes helytállási kötelezettségének jogcímét is.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést az elsőfokú ítélet megváltoztatása és az alperesi ajánlás keresete szerinti hatályon kívül helyezése érdekében. Jogorvoslati kérelmében hivatkozott a 2012. június 5. napján 13.620 km-nél elvégzett szervizigazolásra, amely akként rendelkezik, hogy „a következő ellenőrző szerviz 29.000 km állásnál vagy legkésőbb 2013. VI. hónapban kell, hogy következzen, attól függően, hogy melyik teljesül előbb, illetve az esedékesség jelző szerint.” Álláspontja szerint ez azt jelenti, hogy a vevőnek 2013. VI. hónapban kellett volna jelentkeznie a szerviz elvégzésére, mivel nyilvánvalóan nem érte el a 29.000 km-t, azonban a kötelező szervizen nem jelent meg, ezért felperes jótállási kötelezettsége 2013. VII. hónap 1. napjától megszűnt. Véleménye szerint az elsőfokú bíróságnak értékelnie kellett volna, a hibás teljesítés feltétele az, hogy a hiba a teljesítés pillanatában, azaz a vásárláskor fent kellett álljon. Ha ez a hiba a vásárláskor fennállott volna, úgy a vásárlás időpontjától eltelt idő alatt közlekedni nem lett volna lehetséges.

A fellebbezés **alaptalan.**

A hibás teljesítés, mint szerződésszegés azt jelenti, hogy a szerződés tartalmához képest valamelyik fél vállalt szolgáltatása a teljesítés időpontjában nem felel meg a törvényben előírt vagy a szerződésben külön meghatározott tulajdonságoknak, minőségi követelményeknek. A Ptk. elválasztja a hibás teljesítést, mint nevesített szerződésszegési esetet a hibás teljesítés jogkövetkezményeitől. Ilyen jogkövetkezmény lehet a kellékszavatosság (Ptk. 305. § (3)) és a jótállás is (Ptk. 248. §). A perbeli esetben a vevő a felperessel szembeni igényét hibás teljesítés miatt szavatosság – és nem jótállás – címen terjesztette elő. A jogszabályon alapuló kötelező jótállás időtartama már eltelt, a szervizelés időpontjának az önként – szerződéses kötelezettségként – vállalt jótállás szempontjából lehetett volna jelentősége, a vevő azonban nem ilyen címen lépett fel.

A szavatossági időt illetően az elsőfokú ítélet annyiban pontatlan, hogy fogyasztói szerződés esetében a Ptk. 308. § (4) bekezdése szerint a fogyasztó a teljesítés időpontjától számított kétéves elévülési határidő alatt érvényesítheti szavatossági igényét, az elévülés nyugvása esetén pedig a 3 éves jogvesztő határidőn belül a hiba 2014. január 2-i jelentkezésétől egy évi (jogvesztő) határidő állt rendelkezésre (1/2004. (XII. 2.) PK vélemény 4. pontja). A vevő a törvényi határidőn belül fordult az alpereshez.

A felperes fellebbezési hivatkozására tekintettel rámutat az ítéletábra, a Ptk. 248. § (5) bekezdése alapján a szavatossági jogok gyakorlására vonatkozó szabályokat a jótállási jogok gyakorlásánál megfelelően alkalmazni kell. Szavatosság esetén azonban – eltérően a jótállástól – a bizonyítási teher szabályából (Pp. 164. § (1) bekezdés) következően a hibás teljesítés tényét az arra hivatkozó félnek – jelen esetben a vevőnek – kell bizonyítania. Ez közelebbről azt jelenti, kétséget kizáró módon kellett bizonyítania, hogy az általa hivatkozott hiba oka már a teljesítés időpontjában megvolt, a hiba oka a gépkocsiban – legalábbis rejtetten – benne volt. Ennek azért van jelentősége, mert a Ptk. 305. § (3) bekezdése alapján a szerződéskötéskor ismert hibák miatt a hibás teljesítés nem merülhet fel, ebből eredő igény az eladóval szemben nem érvényesíthető (BDT 2001. 538. számú jogeset). A perbeli esetben a szakvélemény a hibás teljesítés tényét egyértelműen bizonyítja, a rejtetten fennállott hiba oka gyártási eredetű volt.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az alperes jogi képviselő nélkül járt el, áthárítható költsége nem merült fel, ezért az ítéletábrának e kérdésben nem kellett határoznia.

S z e g e d, 2015. január hó 23. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Bálint Attila sk.
előadó bíró

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.
táblabíró